Nr. 231. Wtorek 10. Października 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiac złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., poczta 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała posadę poborcy przy c. k. urzędzie cłowym pobocznym w Husiatynie Wojciechowi Bielskiemu, poborcy c. k. urzędu cłowego pobocznego w Kozaczówce.

Lwów dnia 15. września 1871.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała przy nowo utworzonym c. k. głównym urzędzie cłowym w dworcu kolei żelaznej w Podwołoczyskach.

posadę poborcy Janowi Petri, oficyałowi c. k. głównego urzędu cłowego we Lwowie,

posadę kontrolora Michałowi Dujanowiczowi, poborcy c. k. urzędu cłowego pobocznego w Husiatynie,

posadę oficyała Karolowi Wilibaldowi Altenberg, kontrolorowi c. k. urzędu cłowego pobocznego w Podwołoczyskach.

Lwów, dnia 15. września 1871.

Do końca września r. b. ustał księgosusz w Mogile, w powiecie krakowskim, w Gusztynie i w Dębówce, w powiecie borszczowskim, i w Gajach smoleńskich, w powiecie brodzkim, wybuchł zaś w Prądniku, w powiecie krakowskim, w Ciężkowicach i w Galmanie, w powiecie chrzanowskim, i w zakładach kontumacyjnych w Podwołoczyskach i w Husiatynie.

Obecnie panuje zaraza w 3 miejscowościach powiatu chrzanowskiego, w 2 krakowskiego i w 1 miejscowości powiatu skałackiego i husiatyńskiego, gdzie w ilości 2664 sztuk bydła rogatego w 15 zagrodach padło 15 sztuk, a ubito 31 sztuk chorych. Oprócz tego ubito 47 sztuk o zarazę podejrzanych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. października 1871.

Część nieurzędowa.

Siedmnaste posiedzenie Sejmu krajowego

dnia 9. października 1871.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie 11¼ przed południem. Obecnych posłów było 121.

Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy Wice-Prezydent Namiestnictwa p. Oswald Bartmański.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy spis petycyi wniesionych do Sejmu

Marszałek zawiadamia Izbę, że udzielił po słowi Smolce urlop 8dniowy.

Na wniosek p. Rydzowskiego odesłano petycyę o subwencyę na odbudowania kościoła w Bieczu do komisyi budżetowej.

Na wniosek p. Rutowskiego odesłano petycyę miasta Tarnowa o pozwolenie poboru kopytkowego do Wydziału krajowego.

Następnie odesłano wniosek p. Kerepina względem uwolnienia od opłaty myta zwierząt domowych ssących idących z matkami swemi na drodze powiatowej z Liska przez Baligród do granicy węgierskiej. Wniosek ten odesłano do komisyi drogowej.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisyi budżetowej z przeglądu zamknięcia rachunkowego za rok 1869 i 1870. (Ob. N. 229 Gaz. Lw.)

Wnioski komisyi o wydanie Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków za r. 1869 i 1870 przyjęto bez dyskusyi.

Hr. Stanisław Tarnowski przedkłada następujące sprawozdanie komisyi szkolnej z wniosku p. Hallera o wprowadzenie języka polskiego jako wykładowego do II. gimnazyum we Lwowie i do niższego gimnazyum realnego w Brodach, oraz z wniosków wice-marszałka Ławrowskiego i posła ks. Pawlikowa, o wprowadzenie języka ruskiego jako wykładowego do czterech wyższych klas gimnazyum akademickiego we Lwowie:

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 23. września b. r. odesłany został do komisyi szkolnej wniosek posła Hallera, żądający zniesienia przepisu artykułu V. ustawy z dnia 22 czerwca 1867 o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich (lit. d), (który to przepis zatrzymywał język niemiecki jako wykładowy w II. gimnazyum lwowskiem i w niższem gimnazyum realnem brodzkiem), a zaprowadzenia natomiast języka polskiego jako wykładowego w pomienionych szkołach.

Równocześnie przekazanym został komisyi szkolnej wniosek wice-marszałka Ławrowskiego, żądający stopniowego wprowadzenia języka ruskiego jako wykładowego do czterech wyższych klas gimnazyum akademickiego we Lwowie, a to zaczynając od klasy piątej w górę, co roku o jednę klasę wyżej;

i wniosek posła ks. Pawlikowa, żądający doraźnego wprowadzenia języka ruskiego jako wykładowego do wszystkich czterech wyższych klas tegoż gimnazyum akademickiego lwowskiego.

Komisya szkolna, wziąwszy pod ścisłą rozwagę każdy z tych wniosków z osobna, doszła do następującego przekonania, które ma zaszczyt przed Wys Sejmem objawić:

Zważywszy, że ludność niemiecka i w kraju i w samemże mieście Lwowie jest bardzo nieliczna, a i ta jaka jest w znacznej części nie stała, komisya rzeczywiście nie widzi, dla kogo język niemiecki zatrzymany został jako wykładowy w II. gimnazyum lwowskiem i w niższem gimnazyum realnem brodzkiem? Wyjątek ten od ogólnej reguły, postanowionym mógł być ustawą z dnia 22. czerwca 1867 o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, chyba tylko dla użytku i potrzeby rodzin urzędników niemieckich w naszym kraju. Gdy jednak liczba tych rodzin z każdym dniem się zmniejsza, a inni stali mieszkańcy niemieckiej narodowości są tylko sporadycznemi wyjątkami, zapytać istotnie można, czy jest potrzebne gimnazyum niemieckie tam gdzie niema niemieckiej ludności? Komisya szkolna nie tylko nie widzi tej konieczności, ale co więcej, upatruje w wyjątku tym rzeczywiste szkody. Przy szczupłej bowiem i w stosunku do liczby uczącej się młodzieży niedostatecznej liczbie gimnazyów w naszym kraju, jest rzeczą naturalną, że uczniowie niektórzy, choćby dla samego przepełnienia gimnazyów polskich, iść muszą do niemieckiego. O ile zaś energiczne i surowe pilnowanie młodzieży w nauce języka niemieckiego uważa komisya za konieczne, o tyle całe wychowanie, wszystkie nauki w tym języku pobierane, ma ona za szkodliwe i niebezpieczne, gdyż tym trybem młodzież krajowa może albo się wynarodowić znacznie, albo przynajmniej stać się mniej sposobną do życia i pracowania w kraju w jakimkolwiek zawodzie. Nadto w r. 1866, kiedy Wys. Sejm uchwalał ustawę o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, język niemiecki był językiem administracyjnym. Wzgląd ten mógł być słusznym powodem do zachowania wykładów niemieckich w niektórych szkołach. Dziś gdy językiem administracyjnym jest język polski, odpada ten wzgląd, który ze wszystkich najsilniej za pożytecznością szkół niemieckich przemawiał.

Pozostawione więc dotąd dwa gimnazya niemieckie nie są potrzebne dla młodzieży ludności niemieckiej, dla polskiej co najmniej niepożyteczne, jeżeli nie szkodliwe. Do tego jeszcze przystępuje wzgląd jeden nie małej wagi:

Liczba uczniów garnących się do szkół średnich wzrasta z każdym rokiem w sposób uderzający. Rzadko jest które gimnazyum, któreby nie potrzebowało zaprowadzać klas równoległych, tak że najczęściej każde z nich jest podwójnem, jakoby dwa gimnazya pod jednym tytułem z jedną dyrekcyą. Żeby nastarczyć potrzebom tak wzmagającej się liczby uczniów, należałoby ustanawiać nowe gimnazya, w których ona pomieścić by się mogła. Przyjdzie niezawodnie czas, że Wys. Sejm coś w tym względzie postanowić, a kraj koszt takich nowych szkół ponieść będzie musiał. Dziś wszakże nastręcza się sposobność uczynienia zadość tej potrzebie uczącej się młodzieży, a to bez najmniejszego dodatku nakładów. Dwa gimnazya istniejące, położone na etacie dotychczasowych wydatków, przeznaczone dla ludności niemieckiej nie dość licznej, żeby młodzież jej osobne gimnazyum zapełnić mogła, zamienić można na gimnazyum z językiem wykładowym polskim. Zmiana ta jest tem potrzebniejsza, że z całego kraju w najniekorzystniejszem pod tym względem położeniu, znajduje się właśnie młodzież miasta Lwowa i okolic, która w mieście stołecznem i tak ludnem ma dotąd dla siebie jedno tylko gimnazyum zupełne, i cztery klasy w drugiem.

Z tych wszystkich powodów komisya szkolna oświadcza się stanowczo za wnioskiem posła Hallera tyczącym się zmiany drugiego gimnazyum lwowskiego na polskie. Z tych samych powodów oświadczyłaby się komisya równie stanowczo za drugim żądaniem tego wniosku, to jest za zmianą niższego gimnazyum realnego w Brodach na polskie. Gdy jeduak ustawa o języku wykładowym (art. VII.) stanowi, że zmiany w tej mierze uchwala Sejm po wysłuchaniu Rad powiatowych, a Rada powiatowa brodzka wezwana do tego przez Wydział krajowy dotąd zdania swojego w tym przedmiocie nie objawiła: a gdy dłuższa zwłoka mogłaby gimnazyum lwowskie narazić na pozostanie w dzisiejszym status quo, komisya postanowiła sprawę niższego gimnazyum realnego w Brodach z wniosku swego na teraz wyłączyć, a załatwić tylko sprawę gimnazyum lwowskiego.

Za to nie może ona przystać na wniosek posła ks Pawlikowa.

Wniosek ten żąda zaprowadzenia języka ruskiego jako wykładowego w czterech wyższych klasach gimnazyum akademickiego we Lwowie a to, we wszystkich czterech klasach odrazu, z początkiem drugiego półrocza szkolnego roku 1871/2.

Wniosek taki, nawet gdyby go Wysoki Sejm uchwalił, nie dałby się wykonać w praktyce dla samych tylko materyalnych trudności, jakiemi są niepodobieństwo dostarczania w tak krótkim przeciągu czasu potrzebnych dla czterech klas książek szkolnych, i trudności znalezienia odrazu potrzebnego kompletu uzdolnionych nauczycieli.

Z tego powodu komisya do wniosku ks. Pawlikowa przychylić się nie mogła.

Znalazła zaś istotę żądań jego zawartą we wniosku wice-marszałka Ławrowskiego.

Przedewszystkiem sądziła komisya, że skoro językowi ruskiemu przyznane jest prawo kształcenia się, to nie należy odmawiać mu wstępu do wyższych klas tego gimnazyum, w którego klasach niższych już jest używanym do wykładów, bo to daje mu sposobność i kształcenia się i zarazem pokazania jak dalece jest wyrobionym. Miara i dowód w tym względzie, są zdaniem komisyi potrzebne tak dla tego języka jak nawet dla samego Wys. Sejmu.

We wniosku zaś p. Ławrowskiego wzgląd ten połączony jest z możnością praktycznego wykonania. Wniosek p. Ławrowskiego bowiem także do tego zmierza, iżby gimnazyum akademickie lwowskie stało się całkowicie ruskiem, tylko, chce aby język ruski wprowadzony tam był jako wykładowy stopniowo, to jest, żeby co roku postępował o jedną klasę wyżej.

W takim sposobie postępowania nie widzi komisya szkolna tych przeszkód materyalnych, które kazały jej oświadczyć się przeciw wnioskowi ks. Pawlikowa. Dostarczyć ruskich książek szkolnych i wynaleźć profesorów dla jednej klasy przez rok czasu jest rzeczą możliwą. Nadto, gdyby się okazało, że język ruski pod względem szczególnych wyrażeń lub zwrotów nie ze wszystkiem jeszcze odpowiada potrzebom nauk wykładanych w wyższych klasach gimnazyalnych, tedy postępując zwolna, przez samą praktykę profesorów i uczniów może się w ciągu lat czterech o tyle wyrobić, iż nauczanie i uczenie się w tym języku stanie się łatwiejszem: wyrażenia lub formy dziś może nie używane będą miały czas utrzeć się i przyswoić, tak, że po trzech latach w klasie ósmej, już, przypuścić można, nie będzie poniędzy profesorami a uczniami żadnych co do języka niepewności lub wątpliwości, przez praktykę i zwyczaj wprawią się w wyrażenia i zwroty, któremi i sami posługiwać się będą mogli wygodnie, i do wyrobienia języka przyczynić. Następująca zaś warstwa uczniów, zastanie już język do potrzeb nauki znacznie naginięty i przysposobiony.

Ze względu więc na potrzebę nauki i na pożytek młodzieży komisya szkolna sądzi, że ten sposób zaprowadzenia wykładów ruskich w gimnazyum akademickiem lwowskiem byłby właściwy. Co do zasady, to jest, czyli język ruski ma w ogóle być wprowadzonym do wyższych klas rzeczonego gimnazyum, komisya nie widzi żadnego powodu, dla którego temu żądaniu sprzeciwićby się należało. Wprawdzie młodzież ruska z samego miasta Lwowa nie zdołałby zapewne zapełnić osobnego gimnazyum, ale gimnazya są już temi szkołami, które ściągają do siebie młodzież nie z jednej tylko gminy lub parafii, ale z szerszych okręgów, z odleglejszych okolic. Gdy zaś zupełnego gimnazyum ruskiego dotąd w naszym kraju nie ma, słuszna jest żeby mło-

dzież, która się chce uczyć w języku ruskim, znalazła możność po temu. Młodzieży uczącej się w języku polskim uszczerbku to nie przyniesie, jeżeli w zamian za cztery klasy oddane stopniowo wykładom ruskim, znajdzie wykłady polskie w dotychczasowem gimnazym niemieckiem.

Wątpliwość niejaką mogłoby budzić pytanie, czy język ruski wystarczy już dziś w zupełności potrzebom nauk udzielanych w wyższych klasach gimnazyalnych? na to odpowiadają biegli, że język, który odpowiada potrzebom nauki w klasie czwartej, może bez trudności użytym być do wykładów w klasie piątej, i tak stopniowo dalej. A nadto, kiedy język ruski ma przyznaną sobie prawem możność kształcenia się i rozwijania, kiedy dotąd używany jest jako wykładowy w niższych klasach gimnazyum akademickiego i w niektórych wykładach uniwersyteckich, zdaje się rzeczą słuszną i logiczną, ażeby pomiędzy temi dwoma stopniami nauczania w języku ruskim nie zostawiać przerwy, ale je połączyć, wprowadzając ten język i na ten szczebel pośredni pomiędzy wychowaniem gimnazyalnem niższem, a uniwersyteckiem, które jest gimnazyum wyższe.

Gdy ani więc względy pedagogiczne i naukowe ani względy prawne nie stoją na przeszkodzie, a wzlędy słuszności przemawiają owszem za tem, komisya szkolna uznała za potrzebne, zgodzić się na wniosek posła Ławrowskiego, a Wysoki Sejm o przyjęcie onego upraszać.

Ze wszystkich zaś wyżej wymienionych trzech wniosków komisya szkolna musiała Wys. Sejmowi zdać sprawę razem, dla tego, że tak używanie języka niemieckiego w II. gimnazyum lwowskiem, jak używanie języka polskiego w czterech wyższych klasach gimnazyum akademickiego lwowskiego, postanowione jest jedną i tą samą ustawą, owszem jednym i tym samym artykułem (V) ustawy z dnia 22. czerwca 1867 o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich. Mając zatem Wys. Sejmowi polecić do przyjęcia wniosek posła Hallera i wniosek posła Ławrowskiego, nie mogła komisya uczynić tego w innej formie, jak przez odpowiednią zmianę w rzeczonym artykule pomienionej ustawy.

Komisya szkolna zatem wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną zmianę artykułu Vgo w ustawie z dnia 22. czerwca 1867 o języku wykładowym w szko ach ludowych i średnich.

Dr. Majer, przewodniczący. St Tarnowski, sprawozdawca.

Ustawa zmieniająca artykuł V. ustawy z dnia 22. czerwca 1867, ogłoszonej w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dnia 28. sierpnia 1867. Część V. N 13., o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem:

Zgodnie z uchwałą Sejmu królestwa Galicyi i Lodomeryi postanawiam co następuje:

Artykuł V. ustawy z dnia 22. czerwca 1867, o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem ma brzmieć jak następuje:

Artykuł V.

W szkołach średnich, w części lub w całości utrzymywanych z funduszów publicznych, językiem wykładowym jest język polski, z następującemi zastrzeżeniami:

a) Język ruski pozostaje jako wykładowy dla nauki języka ruskiego. Nadto, w całem Gimnazyum akademickiem we Lwowie ma być zaprowadzony język ruski jako wykładowy. Zmiana ta ma się uskutecznić w ten sposób, iż z pierwszym kursem szkolnym po ogłoszeniu niniejszej ustawy, język ruski wprowadzonym będzie jako wykładowy do klasy piątej, a z każdym następującym rokiem szkolnym o jedną klasę wyżej, aż obejmie całe wyżej wymienione Gimnazyum

Co do języka wykładowego w nauce religii obowiązują istniejące przepisy.

Język polski będzie obowiązkowym przedmiotem nauki we wszystkich klasach tego Gimnazyum.

b) O czasowej potrzebie i możności zaprowadzenia równoległych wykładów ruskich obok polskich w poszczególnych przedmiotach nauki, orzeka w każdym danym przypadku władza szkolna krajowa na żądanie rodziców przynajmniej dwudziestu pięciu uczniów.

c) W Gimnazyum II. lwowskiem, w którem dotąd język niemiecki był wykładowym, zaprowadza się stopniowo język polski. W niższem Gimnazyum realnem brodzkiem, pozostaje język niemiecki wykładowym aż do dalszego postanowienia Sejmu.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświecenia.

Przy otwarciu ogólnej dyskusyi p. Kowalski przemawia przeciw wnioskom komisyi, uzasadniając żądanie zaprowadzenia już w roku bieżącym języka ruskiego jako wykładowego we wszystkich klasach IIgo gymnazyum we Lwowie. Mowca widzi także wielką krzywdę wyrządzoną uczącej się młodzieży w tem, że język niemiecki nie jest przyjęty jako wykładowy przynajmniej dla niektórych przedmiotów.

P. Ławrowski oświadcza się za wnioskiem komisyi, zapowiada tylko, iż wniesie poprawkę przy dyskusyi specyalnej.

Ks. Szaszkiewicz przemawia w tym samym duchu co p. Kowalski i zapowiada poprawki do wniosków komisyi.

P. Kabat oświadcza się za wnioskiem komisyi.

Hr. Borkowski mówi przeciw zaprowadzeniu języka ruskiego w szkołach, upatrując w tem niebezpieczną koncesyę na niekorzyść rozwoju narodowego.

P. Czerkawski przemawia za wnioskiem komisyi zbijając zdania strony przeciwnej.

P. Weigel przemawia za wnioskiem komisyi.

P. Krzeczunowicz wnosi poprawki, ażeby w gimnazyach w Przemyślu, Stanisławowie, Brzeżanach i Samborze zaprowadzono naukę języka ruskiego jako przedmiot obowiązkowy. Wniosek ten odesłano do komisyi.

Po przemówieniu sprawozdawcy hr. St. Tarnowskiego dyskusya ogólna została zamkniętą.

Oddczytano potem interpelacyę pp. Chrzanowskiego i innych do Marszałka krajowego z zapytaniem, ile w tem prawdy, że sesya sejmowa wkrótce ma być zamkniętą i czyli zechce poczynić stosowne kroki do uzyskania przedłużenia sesyi.

Marszałek odpowiada, że mu niewiadomy jest termin zamknięcia sesyi, dołoży jednak starania żeby zasięgnąć w tym względzie wiadomości.

W końcu odesłano wniosek p. Janka i innych, ażeby Izba przez Marszałka krajowego uprosiła od rządu przedłużenie sesyi dla załatwienia ważnych i naglących spraw.

Marszałek oświadcza, iż do tego wniosku się zastosuje:

Posiedzenie zamknięto o godz. 3. min 20 po południu. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godz. 10 rano.

Porządek dzienny: 1) Dalsza dyskusya nad wnioskami komisyi szkolnej. 2) Sprawozdanie z wyborów poselskich. 3) Wybór delegacyi do Rady państwa.

Wiedeń. „Wiener Ztg.“ podaje projekt adresu sejmu czeskiego w odpowiedzi na najwyższy reskrypt z 12. września b. r. i propozycye sejmu czeskiego sformułowane w artykułach zasadniczych wraz z wyłuszczeniem motywów.

— W sejmie bukowińskim przyjęto na posiedzeniu z 7 b. m. przy imiennem głosowaniu 17 głosami przeciw 9 następujący adres do tronu:

„Najjaśniejszy Panie, najdostojniejszy Cesarzu i Książę!

„Gdy w ubiegłym roku w obec brzemiennych w następstwa wypadków raczyłeś Najjaśn. Panie zwołać najposłuszniejszy i najwierniejszy sejm księstwa Bukowiny i wystosować do niego najwyższe wezwanie, ażeby odroczywszy wszystkie ważne na załatwienie czekające kwestye wewnętrzne bezzwłocznie wybrał deputowanych do Rady państwa, uważał najwierniejszy i najposłuszniejszy sejm za swój obowiązek patryotyczny spełniając cesarskie rozporządzenie złożyć zarazem u stóp najwyższego tronu pełen uszanowania wyraz ufności, że rządowi Waszej c. i k. Apost. Mości powiedzie się usunąć objawiające się różnice zdań w stosunkach prawa publicznego, i na podstawie ustaw zjednać zupełne uznanie dla uprawnionych żądań mających na celu dobro państwa i krajów.

„Najwierniejszy i najposłuszniejszy sejm wychodził z tego przekonania, że tylko udzielenie królestwom i krajom samodzielności odpowiedniej interesom całego państwa i ich historycznym stosunkom prawnym jest pierwszym warunkiem pomyślnej przyszłości zdoła silnie utrwalić harmonię pomiędzy ludami połączonemi ze sobą pod pełnem sławy berłem Waszej c. i k. Apost. Mości i wzmocnić potęgę państwa.

„Dzisiaj zbliża się do celu gorące życzenie wiernych ludów, ażeby ustalił się pokój wewnętrzny i wszechstronne porozumienie; droga do ugody jest utorowaną, a mądrości monarszej Waszej c. i k. Apost. Mości i patryotycznemu współdziałaniu wszystkich ludów pozostawionem zostało doprowadzić rozpoczęte dzieło do gorąco upragnionego celu.

„Wzniosłej sile woli i wspaniałomyślnej inicyatywie Waszej c. i k. Apost. Mości zawdzięcza monarchia ten pierwszy warunek.

„Najwierniejszy i najposłuszniejszy sejm ponawiając wyraz swoich uczuć pełnych najgłębszego szacunku oświadcza, że rozpoczęte dzieło ugody wita radośnem przychyleniem się do niej i zapewnia rządowi Waszej c i k. Mości bezwzględne i ochocze poparcie, gdyż po ojcowskiej wszystkie kraje monarchii obejmującej staranności Waszej c. i k. Apost. Mości spodziewa się, że Wasza c i k. Apost. Mość równą sprawiedliwość wymierze i Bukowinie, która połączona jest z najwyższą dynastyą interesami żywotnemi i węzłami najgłębszej i wypróbowanej wierności i uległości.

„Oby Bóg strzegł ,ochraniał i błogosławił Waszej ces. i król. Apost. Mości.“

— W sejmie kraińskim na posiedzeniu z 7go b. m. interpelował dr. Bleiweis rząd krajowy, czy ustawa o wykładowym języku w szkołach ludowych i seminaryach nauczycielskich otrzymała najwyższą sankcyę, a ewentualnie czy sankcyi tej wyczekiwać można jeszcze podczas obecnej sesyi sejmowej. Prezydent krajowy przyrzekł odpowiedzieć na tę interpelacyę na jednem z najbliższych posiedzeń sejmu. Ustawę o statucie i ordynacyi wyborczej miasta Lublany odesłano do komisyi konstytucyjnej.

— „Linzer Ztg.“ pisze: „Rada miasta Linz powzięła na swojem ostatniem posiedzeniu 14 głosami przeciw 2 następującą uchwałę: „Rada miasta wyraża swoje przekonanie, że wybrany 21. i 22. września 1871 wydział krajowy wyższej Austryi nie jest ani legalnym ani konstytucyjnym, a zatem nie przysługują mu w obec gminy Linzu prawa zastrzeżone Wydziałowi krajownmu w ustawach.“ Uchwała ta zawiera widoczne przekroczenie zakresu działania rady miejskiej. Namiestnik wyższej Austryi zasystował ją zatem na podstawie §. 83. statutu miasta Linz z 18. sierpnia 1867 i zastrzegł sobie dalsze do okoliczności zastosowane zarządzenie. Uchwała zatem nie może być wykonaną, dopóki jej zawieszenie cofniętem nie zostanie.“

Berlin. W chwili zbliżającego się parlamentu Rzeszy niemieckiej zastanawiają się dzienniki nad projektami do praw, które przedmiotem będą obrad. Sejm Rzeszy w połowie bieżącego miesiąca będzie zwołany i odbywać będzie już posiedzenia w nowym gmachu dla niego wystawionym. Według pism półurzędowych, zajmie się sejm przedewszystkiem etatem dla państwa niemieckiego, którego projekt pierwszy raz obejmuje urządzenie całych Niemiec w całości. Przy obradach nad etatem po pierwszy raz także będzie mowa o wydatkach potrzebnych dla wojsk niemieckich Dotychczas tj. do 31. grudnia 1871 roku, obliczono koszta wydawane na pojedyńczego żołnierza na 225 talarów i przeznaczono tyle razy po 225 talarów, ile żołnierza wynosiła armia w czasie pokoju. O etacie dotyczącym wydatków na wojsko niemieckie zawiadomiono tylko radę związkową i parlament. Teraz po upływie bieżącego roku suma obliczona na utrzymanie każdego żołnierza będzie wprawdzie wypłacana w kasie państwowej, ale wydatki będą tym razem ustanowione prawem Dla tego rozprawy nad etatem państwa będą miały w tym roku większe znaczenie i większą doniosłość. W związku z rzeczonym etatem przedłożyć ma także rząd taki projekt co do podwyższenia pensyi urzędników niemieckiego państwa, jaki będzie złożony w izbie pruskiej. Inny znów projekt ma uregulować stanowisko urzędników i stosunki tyczące się pensyi. Oprócz projektu odnoszącego się do reformy monetarnej zdaje się, że nic ważniejszego nie przyjdzie pod obrady i dla tego wszystkie projekta z dziedziny prawodawstwa, nie wyjmując prawa prasowego, odłożone będą do wiosennej sesyi parlamentu.

Stronnictwo liberalne zrobiło interpelacyą w sejmie bawarskim, które żąda opieki rządu dla przeciwników dogmatu o nieomylności w obec uroszczeń, jak piszą niemieckie pisma stolicy apostolskiej. Interpelacya stara się wykazać, że rząd zezwolić powinien na utworzenie gmin starokatolickich i drogą prawodawstwa przeprowadzić rozdział między państwem a kościołem, znosząc zarazem postanowienia konkordatu i rozporządzenia z 8 kwietnia 1852 r., które zdaniem wnioskodawców krępują wolność wyznania i sumienia. Ponieważ sejm w tym jeszcze miesiącu i to niezadługo będzie odroczony, przeto liberalni członkowie izby jak na teraz w formie interpelacyi zamierzają przynaglić rząd do wygłoszenia zdania w sprawie starokatolików i zmusić go do energicznego wystąpienia przeciwko zwolennikom dogmatu Uwaga też całej izby bawarskiej zwrócona w tej chwili na odpowiedź, jaką da ministerstwo na rzeczoną interpelacyą.

W miarę powiększenia się armii niemieckiej, nietylko wielki sztab jeneralny będzie powiększony, ale rozprzestrzenione będą także wszystkie wyższe zakłady wojskowe w Niemczech. Powiększyć się ma także liczba zatrudnionych w ministerstwie wojny oficerów. Sztab jeneralny w obecnym składzie, dołączając odkomenderowawanych na czas niejaki oficerów, liczy ze wszystkiem jednego jenerałfeldmarszałka jako szefa, 3 jenerałmajorów, 14 pułkowników, 10 podpułkowników, 48 majorów, 53 kapitanów i 5 poruczników, razem więc 134 oficerów. Liczba ta jakkolwiek znaczna w stosunku do armii liczącej więcej nad 400.000 żołnierza, okazuje się jednakowoż niewystarczającą. Szkół wojskowych posiadają

Niemcy siedm, tj. w Poczdamie, Erfurcie, Nisie, Engers-Kasslu, Hannowerze i Anclam. Instytutów dla kadetów znajduje się także siedm, tj. w Berlinie, Poczdamie, Chełmnie, Wahlstatt, Bendsberg, Plön i Oranienstein do których zaliczyć trzeba jeszcze instytuty w Dreźnie i Monachium. Szkół dla podoficerów posiadają Niemcy ze wszystkiem dziewięć.

Skutkiem rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1841, do którego dotychczas jeszcze stósować się trzeba, zmuszeni są wszyscy ci, którzy rządowej poświęcają się karyerze w Prusach, przynajmniej przez półtora roku odbywać nauki na pruskim uniwersytecie, mianowicie ostatni rok przed złożeniem popisu spędzić muszą na akademii pruskiej. Tej niedogodności wywołanej zmianą stosunków, zamierzają podobno posłowie na najbliższej sesyi pruskiego sejmu zaradzić przez wniosek, który ma żądać na drodze prawodawstwa usunięcia tych od 30 lat istniejących przepisów.

Sprawa dotycząca ceł w Alzacyi i Lotaryngii, o którą od tak dawna toczą się spory, a w której rząd niemiecki korzyści znacznych dla nowych swych prowincyi żąda bliską zdaje się być załatwienia. Tak przynajmniej głoszą dzienniki zkądinąd dobrze poinformowane utrzymując, że przesłano warunki do Wersalu, pod któremi kanclerz zawrzeć jest gotów konwencyą i że już w tych dniach pomyślnej z Francyi oczekują odpowiedzi. Tymczasem prace około uorganizowania świeżo zabranych prowincyi na sposób niemiecki trwają bezprzestannie a postępowanie w tym względzie nowego naczelnego prezesa Moellera nie zawiodło oczekiwania rządów niemieckich. Urzędnik ten od czasu objęcia bezustannie zajęty jest podróżami po kraju, ażeby się przekonać naocznie, czy rozporządzenia bywają w duchu niemieckim wykonywane. Odbywszy niedawno inspekcyą szkół przebywał przed kilku dniami w Metzu, dokąd już wszyscy świeżo mianowani członkowie sądu ziemiańskiego zjechali. Praca sędziów w pierwszym przynajmniej czasie będzie podobno mozolna, bo wiele spraw cywilnych odroczyć musiano aż do czasu zaprowadzenia zwyczajnych sądów. Mianowicie wiele przestępstw dotychczas nie sądzonych, ponieważ dotychczasowy sąd wojenny ograniczoną miał kompetencyą, i nie był upoważniony do rozstrzygania spraw wszystkich. Pisma niemieckie utrzymują, że Alzaczycy cieszą się ze zaprowadzenia niemieckiego prawa karnego, które więcej ma odpowiadać wymaganiom czasu niż drakońsyi code pénal.

Paryż. Do dziennika angielskiego „Daily Telegraph" piszą z Paryża, iż rząd francuski przeszle d. 1. lutego r. 1872 dwunastomiesięczną awizacyę traktatu handlowego z Anglią. „Dowiadujemy się — pisze po mieniony dziennik — iż Thiers i jego koledzy zdecydowali się ostatecznie pójść tą drogą; niewiadomo jeszcze tylko, jakie znaczenie i doniosłość będą miały modyfikacye, które rząd francuski w tej mierze poczynić zamyśla.

— „Times" dowiaduje się z Paryża, iż prezydent republiki francuskiej nie dopuści do tego, aby stan oblężenia w departamencie Sekwany przed powtórnem zebraniem się zgromadzenia narodowego był zniesionym. Minister spraw zewnętrznych, minister oświecenia i minister skarbu będą stale mieszkać w Paryżu; lecz gabinety ich pozostaną w Wersalu. — Odwiedziny Wiktora Hugona u prezydenta republiki francuskiej nieondniosły zamierzonego skutku. Thiers miał mu bowiem oświadczyć, iż nie może on i nie chce uwolnić Rocheforta.

— Do „Köln. Ztg" piszą z Paryża, iż Thiers życzyłby sobie, aby puszczono zupełnie na wolność owych zwolenników komuny, którym żadnej innej zbrodni zarzucić nie można. Liczba takich uwięzionych wynosi co najmniej 43%. Rząd francuski dał już do poznania członkom władzy bezpieczeństwa, aby nie aresztowali więcej byłych zwolenników komuny, o których nie mają pewności, czy im co więcej prócz biernego współudziału w komunie zarzucić można.

— Rozszerzona po całych Niemczech wiadomość, jakoby Francuzi dużo jeńców niemieckich do Algieru dawniej wysłali, gdzie ich obecnie w odosobnionych trzymają więzieniach, okazała się — pisze „Köln. Ztg" — po ścisłych badaniach rządu niemieckiego, zupełnie fałszywą i bez najmniejszej podstawy.

— Do dzienników niemieckich piszą z Paryża co następuje: „Resztki komuny, które się dotąd musiały kryć, mogą obecnie wolniej oddychać. Prezydent policyi wydał okólnik do swych podwładnych, w którym im oznajmia, iż rząd francuski odstępuje już od sumarycznych aresztowań. Na przyszłość mogą tylko te osoby być aresztowane, przeciw którym formalną wytoczono skargę przed trybunałem wojennym. Wielka ilość mocno skompromitowanych uszła za granicę; natomiast wiele osób siedzi w więzieniu na po stawie denuncyacyi, których nikt dowieść nie jest w stanie. Skutkiem tego było, iż więzienia są przepełnione a sądy wojenne takim nawałem pracy obarczone, iż rady sobie dać nie mogą. Rząd czynił co tylko mógł, aby niewinnych jak najprędzej na wolność puścić. Według najnowszych wiadomości z Wersalu, mieli ministrowie francuscy wręczyć prezydentowi republiki francuskiej memoryał, w którym się obszernej domagają amnestyi dla więźniów politycznych."

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dziś o godzinie 7ej rano znaleziono na podwórzu kamienicy pod l. 286 m. w rynku podrzucone dziecię nieżywe, zawinięte w papier. Dziecię oddano do szpitalu i zarządzono śledztwo za niewiadomą dotychczas matką.

Dzisiaj o godzinie 8ej rano wybuchł ogień w kominie kamienicy p. Tepy przy ulicy żółkiewskiej. Ogień ugasiła natychmiast miejska straż ogniowa.

(Nagroda.) C. k. Namiestnictwo udzieliło Maksymowi Kopczyńskiemu z Horbacza w powiecie Rudeńskim nagrodę pieniężną w kwocie 10 złr. w. a. za ocalenie tonącej w stawie dziewczyny.

(Nieszczęsne wypadki.) W Kubakach w powiecie Kossowskim umarła 29. z. m. nagle tknięta apopleksyą włościanka Marya Powidasz. — W Prokurawie w powiecie Kosowskim włościanin Ilko Toraszczuk zamordował 2. b. m. swoją teściową Annę Brejtownik. — W Żółkwi znaleziono 20. września na przedmieściu Lwowskim kilkuletniego chłopaka. Rodziców nie zdołano dotąd odszukać, gdyż chłopak nic nie mówi a dotyczasowe śledztwo było bezskuteczne. — W Wierzbówce powiecie Borszczowskim zabili w drodze 20. z. m. trzej włościanie swego towarzysza Iwana Babluka. Sprawców aresztowano.

— (Pożary.) Dnia 10. września zgorzały w Charzewicach w pow. Tarnobrzeskim stajnia, stodoła dworska i zagroda włościańska. Szkoda (w części zabezp.) wynosi 3980 zł. Dnia 21. września zgorzała w Lipinach w pow. Pilznieńskim zagroda włościańska. W płomieniach zginął właściciel domu. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1053 zł. Dnia 25. września zgorzał w Brzeziu narodowem w pow. Krakowskim dom włościański. Ogień miał być podłożony. Dnia 20. września zgorzały w Obroszynie w pow Gródeckim dwie zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zab.) wynosi 821 złr. Dnia 21. września zgorzała w Czortowcu w pow. Horodeńskim zagroda włościańska. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 369 zł. Dnia 24. września zgorzały w Łące w pow. Samborkim dwie zagrody włościańskie. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1770 zł. Dnia 24. września zgorzała w w Polance w pow. Lwowskim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 2020 zł. Dnia 9. września zgorzała w Karwody w pow. Tarnowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 596 zł.

(Sprostowanie.) W wczorajszym numerze Gazety w doniesieniu o uroczystym obchodzie dnia imienin Najjaśniejszego Pana wydrukowano mylnie: w cerkwi, zamiast w kościołach i cerkwiach.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. września 1871 w mieście Lwowie). Wyrobniki, ze starości: 91 Chaje Bach, l. 84, 92 Hensche Fischer, l. 74, 93 Abika Hibel, l 80. 94 Feige Lanes, l. 66, na dychawicę. 95 Markus Feter, l. 33, na ropnicę. 96 Chane Hulles, l. 63, na biegunkę. 97 Izrael Krampf, l. 40, na zapalenie płuc. Dzieci, na zapalenie mózgu: 98 Gedaile Szam, l. 2, 99 Jider Mohr, 14 dni, 100 Feige Führer, l. 1 8/12, na szkarlatynę. 101 Neche Hartim, l. 1 3/12, na puchliznę. Na dławiec: 102 Moyżesz Stolc, l. 5, 103 Ginde Sonne, l. 2, 104 Laib Kamlet, l. 2. 105 Ghaskel Glaich, l. 8, na raka. Na wodę w głowie: 106 Mendel Erischwasser, l. 2/12, 107 Feige Mahner, r. 1. 108 Izrael Kibec, l. 1 2/12. Na czerwonkę: 109 Wolf Feuerstein, l. 10, 110 Sara Liebhacer, l. 1 6/12, 111 Pepi Stadtfeld, l 1/12, 112 Eli Lauterstein, l. 1 11/12. Na konwulsyę: 113 Scheindel Braun, l. 1 6/12, 114 Hene Stahl, l. 5/12. 115 Benjamin Sapira, l. 1 2/12, 116 Zirl Juwelier, l. 3. Na suchoty: 117 Bine Diamant, l. 1 2/12. 118 Chaje Hartfeld, l. 1 6/12. 119 Abraham Silberstein, l. 2/12. 120 Chaskel Goldberg, l. 1 6/12, na zapalenie płuc.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

o cenach zboża i produktów realizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 28. września do 5. października 1871.

(Ceny w walucie austryackiej.)

Zboża. a. Pszenica 170 ℔ w. w. złr. 9 1/4 — złr. 10 1/4. b. Żyto 160 ℔ w. w. zł. 6 1/2 — złr. 7. c. Jęczmień 140 ℔ w. w. złr. 4 3/4 — złr. 5 1/4. d. Owies 100 ℔ w. w. złr. 3.30 — złr. 3 1/2. e. Hreczka 140 ℔ w. w. złr. 6. f. Kukurudza 170 ℔ w. w. złr. 7 3/4 — złr. 8 g. Proso 180 ℔ w. w. złr. 7 1/4 — zł. 7 3/4. — Zboża strączkowe. Fasola 180 ℔ w. w. zł. 9. Nasiona. a. Koniczyna 180 ℔ w. w. zł. 45 — zł. 51. b. Anyż płaski 100 ℔ w. w. złr. 18 1/2. c. Kminek 100 ℔ w. w. złr. 20. — Nasiona olejne. a. Rzepak zimowy 150 ℔ w. w. zł. 13 3/4 — zł. 14 1/2 b. Lnianka 150 ℔ w. w. zł. 10 — zł. 10 1/2. c. Siemie konopne 120 ℔ w. w. zł. 5 — zł. 5 1/3. Chmiel cetnar w. w. zł. 70 do zł. 120. — Okowita 80 Tralles 41 miar, złr. 21 21 1/4; na listopad i marzec zł. 19 - zł. 19 1/2.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu 1871:

	Miejsce targu: Radymno		Jarosław		Sieniawa		Pilzno		Dąbrowa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	5	5	35	5	—	5	30	5	15
„ żyta	3	50	3	46	3	30	4	20	3	42
„ jęczmienia	2	40	2	56	2	50	3	-	2	50
„ owsa	1	48	1	56	1	60	2	—	1	50
„ grochu	3	50	4	17	—	—	—	—	—	—
„ hreczki	—	—	3	42	3		—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	50	1	12	1	50	1	20	—	—
Cetnar siana	1	10	—	80	1	50	1	10	—	—
Sąg drzewa twardego	11	—	12	—	8	50	10	—	—	—
„ „ miękkiego	8	—	9	—	7	—	7	—	—	—
Funt mięsa wołowego		—	--	19	—	14	—	16	—	17
Miara wina	—	80	—	—	—	—	—	—	—	—
„ piwa	—	16	—	16	—	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	50	-	30	—	40	—	—	—	—
„ bez wiktu		60	--	60	—	—	—	45	—	—

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń 10. października. Przy inauguracyi rektora wszechnicy w dniu wczorajszym studenci urządzili demonstracyę przeciw obecnemu ministrowi oświecenia i wznosili krzyki na cześć hr. Beusta. Minister oświecenia opuścił salę. Inauguracya nowego rektora zakładu politechnicznego odbyła się bez demonstracyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8 października.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Baworowski Wł., z Ostrowa. — Hr. Tyszkiewicz Z., z Wyryńca. - Masłowski M., z Krakowa. — Tuczyński K., z Skoryk.

Hotel europejski: Pp. Hr. Mniszek A., z Szebienyk. — Schaer K., c. k. pułk., z Przemyśla. — Dydyński K., z Krzemienia. — Szołagski A., z Rzepnik.

Hotel angielski: P. Udrycki A., z Mostu.

Hotel Langa: Pp. Roża H., Dr. praw, z Czerniowiec. Podolecki W., z Rosyi.

Hotel Kuhna: P. Lenartowicz M., notar., z Horodenki.

Hotel warszawski P. Filipowski Ludw., c. k. nadporucznik, z Komarna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8 października.

Pp. Hr. Baworowski W., do Strussowa. — Hr. Komarnicki B., do Stassowa. — Hr. Lanckoroński T., do Tartakowa. — Hr. de la Skala J., do Juśkowic. — Stahel K., c. k. generał, do Krakowa. — Pierzchała Ign., do Uszkowic. — Serwatowski M. Z., do Raytarowic. — Zadurowicz B., do Orelca. — Żychliński Teod., do Krakowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
Odchod. do Brodów i Złoczowa o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu października 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
7	742·70	742·48	739 58	741·59	1·6	9·9	2·8	3·70	3·9	3·8	4·2	3·97	97	42	77	72 0	0	0	0	0·0	SO 1	SO 1	S 3	2	4	4	3·3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 9. paźdz. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	— —	— —	259 50	260 50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	171 —	172 50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	— —	— —	121 50	123 50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	62 50	64 50
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	84 —	85 —
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	74 —	74 75
Banku hip. gal.	— —	— —	89 —	89 75
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	—	91 50	92 50
Oblig. indemn. gal.	— —		75 —	76 —
„ W. Ks. Krak.	— —	—	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 62	5 70
„ cesarski	— —	— —	5 64	5 72
Napoleondor	— —	— —	9 42	9 52
Pół imperyał rosyjski	— —	—	9 70	9 85
Rubel srebrny rosyjski	—	— —	1 88	1 95
„ papierowy „	— —	— —	1 6C	1 $60\frac{1}{2}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 77	1 $78\frac{1}{2}$
Srebro	— —	— —	117 50	119 —

(oprócz kupona bieżącego — przy pozycyach od Galic. banku krajow. do kolei lwow.-czerniow. II.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. października 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.25	68.40
od kwietnia do października po 5%	68.25	68.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	90.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.75	98.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	110.50	111.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	135.75	136.25
Renty Como po 42 lir. austr.	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	74.50	75.50
Niższej Austryi	95.50	96.50
Siedmiogrodu	73.75	73.50
Wegier	79.—	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	251.—	251.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	288.20	288.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	930.—	940.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	763.—	765.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	562.—	564.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	232.50	233.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2087	2092
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	258.50	259.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	169.50	170.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380.—	382.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	194.25	194.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.—	105.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	76.25
„ „ „ po 5%	—.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.50	88.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	90.—	91.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89.10	89.20
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	88.—	88.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	—.—	105.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.50	101.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	183.—	184.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.60	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.50	41.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.50	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	27.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	19.50	21.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.—	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. u.	99.25	99.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	99.50	99.75
Hamburg za 100 M. B.	86.80	86.90
Londyn za 10 ft. szt.	117.70	117.80
Paryż za 100 fr.	45.30	45.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	5.67	5.69
„ peł. wagi	5.67	5.69
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.42\frac{1}{2}$	9.43
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.35	117.70

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. października.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	57	40
„ „ w srebrze	67	80
Losy z 1860 roku	97	70
Akcye banku wiedeńskiego	762	—
„ „ kredytowego	288	—
Londyn 10 funtów szterlingów	119	40
Srebro	118	25
Napoleondor	9	47
Dukat	5	71

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2322 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 7381. Zur Sicherstellung der Verfrachtungen von militärärarischen Gütern, einschließig jener der k. k. Landwehr und Gendarmerie zu Land und zu Wasser, für den ganzen Umfang der Monarchie, beziehungsweise für Ost- und West-Galizien und Bukowina, auf die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1872 wird über Auftrag des k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums eine Offerts-Behandlung abgeführt.

Die Bedingungen, unter welchen die Verfrachtungen zu besorgen sind, so wie das Formulare zu dem Offerte, können eingesehen werden,

bei den Handelskammern zu Lemberg, Czernowitz und Krakau, bei den k. k. Bezirkshauptmannschaften zu Lemberg, Przemyśl, Jaroslau, Żołkiew, Złoczow, Brody, Tarnopol, Brzeżan, Stryj, Drohobycz, Stanislau, Sambor, Kołomea, Czernowitz, Suczawa, Krakau, Neu Sandec, Sanok, Rzeszow, Wadowice, Tarnow.

Als Termin, bis zu welchem die Offerte, entweder bei dem k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriuu zu Wien, oder bei der hierortigen k. k. Militär-Intendanz einzulangen haben, wird der 30. Oktober 1871 bis 12 Uhr Mittags festgesezt.

Vom k. k. General-Commando.

Lemberg, am 22. September 1871.

(2360 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 814. Rozpisuje się licytacya przez oferty opieczętowane na dostawę dla szpitalu powszechnego we Lwowie na rok 1872 następujących przedmiotów, ilość których podaje się w przybliżeniu.

1. Drzewa opałowego rocznie sągów siedmiostopowych z jednem przewiązaniem, lub sześciostopowych bez przewiązania a) bukowego sągów 450, b) brzozowego sągów 300, c) sosnowego sągów 250
2. Nafty czystej białej niezapalnej roczn. cet. 80.
3. Słomy żytniej w okłotach długich rocznie cetnarów 800.
4. Mydła rocznie cetnarów 15 i świec łojowych cetnar $1\frac{1}{2}$.
5. Mięsa dziennie funtów a) wołowego funt. 180, b) cielęcego funt. 100, c) baraniego funt. 80, d) wieprzowiny funt. 80, e) słoniny funt. 20.
6. Masła czystego, dobrze wyrobionego rocznie funt. 12.000.
7. Mąki rocznie funt. a) pszennej funtów 18.000, b) hreczanej funt. 5000, c) kukurudzy funt 5000.
8. Kaszy rocznie funtów a) gryczanej funt. 20000 b) jęczmiennej funtów 20000, c) perłowej funt. 7000, d) kaszy drobnej funt. 14000.
9. Kartofli rocznie korcy 700-
10. Wina węgierskiego rocznie a) białego miar 2000 b) czerwonego miar 750.
11. Pieczywa rocznie:
    a) chleba żytniego bochenków półfunt 240000
    b) bułek pszennych $4\frac{1}{2}$ łutowych 370000
    c) bułek pszennych mlecznych $2\frac{1}{2}$łut. 36500
12. Cukru rocznie funt. 1000.
13. Kawy rocznie funt. 700.
14. Ryżu rocznie funt. 2000.
15. Cytryn rocznie sztuk 6000, nadto są potrzebne i inne korzenne, towary, jak pieprz, imbir i t. p. Oliwa, herbata i t. p.
16. Octu rocznie garncy 300.
17. Jaj rocznie 36000.
18. Buraków rocznie korcy 100.
19. Marchwi rocznie korcy 100.
20. Kapusty rocznie kóp 300.
21. Śliwek suszonych rocznie korcy 80.
22. Jabłek suszonych rocznie korcy 50.
23. Mleka niezbieranego dziennie miar 75.
24. Naczynia szklanne i gliniane wedle wzorów, które w zarządzie można widzieć.
25. Roboty szklarskie z podaniem cen od stopy kwadratowej i stopy kitowania.

Wszystkie wymienione produkta mają być w najlepszych gatunkach dostawiane do szpitalu w miarę zażądania i w ilościach wskazanych.

Próbki wina powinny być wraz z ofertą opieczętowane i w zarządzie szpitalu złożone.

Oferty opieczętowane, z napisem, na jaki przedmiot mają być składane w Dyrekcyi szpitalu do dnia 1. listopada 1871, po upływie tego terminu nie będą przyjmowane.

Bliższe warunki określone będą w kontraktach, jakie zawierane będą z przedsiębiorcami, których oferty zostaną przyjęte i od nich będzie wymagana kaucya wysokości 10procent od wartości całorocznej dostawy.

Z dyrekcyi szpitalu powszechnego.

Lwów, dnia 3 października 1871.

(2376) **Edict.**

Nr. 53511. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß am 18 September 1871 bei der Firma: „Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Lemberg“ — aus Anlaß der in der Generalversammlung vom 28. März 1871 beschlossenen und am 9. Mai 1871 Z. 6156 staatlich genehmigten Statuten nachstehendes in das Handelsregister eingetragen wurde.

1. Die Firma der Gesellschaft ist unverändert geblieben und lautet: „K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.“ Der Sitz der Gesellschaft ist Wien.

2. Der Gegenstand des gesellschaftlichen Unternehmens ist der Betrieb aller Handels und Bankgeschäfte überhaubt und insbesondere nachfolgender Geschäfte:

a. Der Betrieb des Pfandleihgeschäftes, welchem Betriebe sie mindestens die Hälfte ihres jeweilig eingezahlten Aktienkapitals ausschließlich widmen muß.

b. Der Betrieb aller Geschäfte einer Depositenbank.

c. Die Belehnung von öffentlichen und Privat-Werthpapieren, Produkten, Waaren, der komissionelle Einkauf und Verkauf derselben, der Kauf, Verkauf, Tausch und die Verpfändung aller Arten von Werthpapieren für eigene Rechnung, sowie der Handel in Münzen und edlen Metallen.

d Die Errichtung von Lagerhäusern und die Ausstellung von Lagerscheinen (Warrants) für bei ihr eingelagerte Waaren und Rohprodukte;

e. Die Betheiligung an kommerziellen inländischen Unternehmungen.

f. Die Unternahme von Geldern und zwar

α In laufender Rechnung gegen Berechtigung des Erlegers, hierüber mittelst Cheks zu verfügen.

β. Gegen auf den Ueberbringer oder auf den Namen oder die Ordre des Einlegers lautende Kassascheine in Beträgen von mindestens 100 fl mit bestimmter Verfallszeit oder zahlbar nach Kündigung, und

γ. Gegen Einlagsbücher.

3. Die Zeitdauer der Unternehmung ist auf 30 Jahre vom 25. Mai 1864 an gerechnet, festgesetzt.

Die Art nud Weise der Firmazeichnung bei der Filiale Lemberg hat keinerlei Aenderung erfahren

Lemberg, am 27 September 1871.

(2397 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 1728. Bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg sind beiläufig 16 Zentner großes und 12 Zent 50 Pf. kleines unter Aufsicht zu verstampfendes Skortpapier zu veräußern.

Kauflustige haben ihre mit einer 50 kr. Stempelmarke und einem Vadium von 10 fl. versehenen Offerte längstens bis znm 27. Oktober l J. 12 Uhr Mittags hieramts zu überreichen.

K. k. Lottoamt.

Lemberg, am 7 Oktober 1871.

(2347 3-3) **Załatwienie konkursu.**

L. 22162. Na skutek konkursu ogłoszonego pod dniem 10. lutego 1870 na plany budowy hotelu miejskiego we Lwowie, Rada miejska czyniąc wybór z pomiędzy nadesłanych 19 projektów, na podstawie zdania biegłych, udzieliła pierwszą nagrodę konkursową w kwocie 2000 zł. w. a. autorowi projektu pod dewizą: „Ozdób Lwów“ panu Konstantemu hrab. Platerowi, drugą nagrodę w kwocie 500 zł. w. a. autorowi projektu pod dewizą „Opportunité-Beauté-Simplicité“ p. Henrykowi Adamowi, nadto uchwaliła, wyrazić zaszczytne uznanie talentu i pracy autorom odznaczających się szczególnie przed innemi planów oznaczonych dewizami: „Herb Galicyi“, „Orzeł“, „Viribus unitis“, „Hudetz“, „Swój dla swoich“, „Kröbl“, „Audaces fortuna juvat“ i „L' art unit les peuples“.

Podając tę uchwałę do powszechnej wiadomości Magistrat wzywa pp. właścicieli nadesłanych projektów prócz wyż wymienionych dwóch pierwszych, którym nagrody przyznano, aby dla odebrania tychże planów zechcieli odnieść się do tutejszego miejskiego urzędu budowniczego, gdzie im takowe za złożeniem karty zwrotnej wydane zostaną.

Od Magistratu król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 23. września 1871.

(2362 3—3) **Edykt.**

L. 35109. C. k. sąd krajowy we Lwowie do wiadomości podaje, że tusądową uchwałą z dnia 17. września 1870 l. 43795 postanowił dla p. Ignacego Morawskiego z miejsca pobytu niewiadomego z powodu niedoręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 31. grudnia 1869 l. 64576 na prośbę Feleksa i Wiktoryi małżonk. Armatowiczów wydanej, którą dozwolono na ekstabulacyę sumy 9000 zł. i innych praw ze stanu biernego dóbr Łąkta górna, Bytomsko i Kunica zamianować kuratorem p. adwokata krajowego Dra. Wolskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Semilskiego i pierwszemu rzekomą uchwałę doręczyć rozporządził,

Z c. k sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. lipca 1871.

(2377 2—3) **Edykt.**

L. 56049. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Grochowskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Pinkasa Silberman pozwu z dnia 4. października 1871 l. 56049 uchwałą z dnia 4. października 1871 l. 56049 nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. w. a. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Majewskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 4. października 1871.

(2378 2—3) **Edykt.**

L. 56050. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z zycia i miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Grochowskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Pinkasa Silbermana pozwu z dnia 4. października 1871 l. 56050 uchwałą z dnia 4. października 1871 do l. 56050 nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. w. a. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Majewskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 4. października 1871.

(2379 2—3) **Edykt.**

L. 43243. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że gmina wsi Siemianówka przeciw

1. spadkobiercom ś. p. Antoniego Kriegshabera a mianowicie:

a) pp. Henrykowi i Antoniemu Kriegshaberom z życia i miejsca pobytu niewiadomym lub tychże również z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom,

b) p. Karolinie Weissmann w Zawidowicach zamieszkałej.

2. p. Ottonowi Hausner, właścicielowi dóbr Siemianówki we Lwowie,

3. Gminie wsi Chrusno nowe, o uznanie własności pastwiska gromadzkiego w Siemianówce pod liczbą topogr. 738 star. 1173 now. położonego, zwrot tegoż i złożenie rachunków z przyn. pod dniem 1. sierpnia 1871 do l. 43243 pozew wniesła, w skutek czego postępowanie ustne wprowadzono.

Ponieważ miejsce pobytu pierwpozwanych wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na tychże niewiadomych koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Krattera z zastępstwem Dra. Malego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych nieznajomych spadkobierców, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. sierpnia 1871.

(2381 2—3) **Edykt.**

L. 49870. C. k. sąd krajowy niniejszym edyktem czyni wiadomo, że na prośbę Władysława i Florentyny małżonków Kossowiczów z dnia 30go czerwca 1871 do l. 36426 dozwoloną uchwałą z dnia 3. lipca 1871 do l. 36426 ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Gdyczyna z przyległościami Wołodź, Wola wołodzka, Huta i Jasionów wszelkich praw żądania zapłaty resztującej ceny kupna dóbr Gdyczyna w kwocie 5000 zł. wal. a. dla p. Anny Julii dw. im. z książąt Woronieckich Paszkowskej, jak dom 410 pag. 338 n. 84 on. intabulowanych, wraz z wszystkimi procentami, prawami i odnoszącemi się pozycyami tabularnemi.

Ponieważ miejsce pobytu p. Anny Julii z książęt Woronieckich Paszkowskiej jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Wolskiego z zastępstwem adwokata p. Dra Reicha za kuratora ustanowił, któremu powyższą uchwałę doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. września 1871.

(2382 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 36-Pr. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zapewnienia dostawy żywności dla tutejszo-sądowych aresztantów i więźniów na rok 1872, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym publiczna licytacya na dniu 9. listopada 1871 o godzinie 10. zrana.

Przed rozpoczęciem licytacyi ma być złożona kaucya w gotówce w ilości 200 zł. w. a.

Dzienny stan aresztantów wynosi teraz do trzydzieści osób.

Dalsze warunki licytacyi w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 1. października 1871.

(2383 2—3) **Edykt.**

L. 2102. Ze strony c. k. powiatowego sądu w Kolbuszowy podaje się do wiadomości, że dnia 22. listopada 1845 w Zalasie zmarła bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Rozalia Chmielowska.

Gdy temu sądowi niewiadomo, czyli i którym osobom przysłuża prawo do jej spadku, przeto wzywają się wszyscy, którzy zamierzają z jakiegokolwiek powodu prawnego wnieść pretensyę, ażeby swe prawo do spadku w przeciągu jednego roku, licząc od poniżej położonego dnia sądowi temu oznajmili, i z wykazaniem swego prawa dziedziczenia swoją deklaracyę wnieśli, w przeciwnym bowiem razie będzie spadek, dla którego tymczasem p. Józef Lityński jako kurator spadku ustanowiony został, z tymi, którzy się oświadczą i swój tytuł prawny udowodnią, będzie pertraktowany i im przyznany, nieobjęta zaś część spadku albo gdyby się nikt jako spadkobierca niezgłosił, cały spadek będzie jako bezdziedziczny na rzecz państwa zabrany.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 29. września 1871.

(2352 3—3) **Edikt.**

Nr. 5048 civ. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Brody wird hiemit bekannt gemacht, daß für die liegenge Masse der verstorbenen Feige Beer im Zwecke der Zustellung der Verständigung von der unterm 9. März 1871 Z. 9546 bewilligter Intabulirung der Scheindel Beer als Eigenthümerin des von Feige Beer erwerbenen eines Fünftels von den, dem Efroim Chatat gehörig gewesenen zwei Fünfteln der einen leerer Grund bildenden Realität sub tab. Nr. 75 in Brody von der Front ein Curator in der Person des Hr. Landesadvokaten Dr. Weisstein bestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 21. September 1871.

(2363 3—3) **Edikt.**

Nr. 48698. Vom k. k. Lemberger Landes-Gerichte wird dem Hr. Mendel Goldstern mittelst gegenwärtigen Ediktes bekaunt gemacht, es habe wider ihn Hr. Samuel Selzer und Malke Hamber verehl. Selzer wegen Löschung und Extabulirung der Dom. 16 pag. 116 n. 9 on. haftenden Summe pr. 80 fl. Cmze. s. N. G. aus dem Lastenstande der Realität Nr. 330 3/4 am 28. August 1871 z. Z. 48698 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 30. Oktober 10 Uhr V. M. anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Mendel Goldstern unbekannt ist, so hat das k. k. Landes-Gericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvokaten Hr. Dr. Dziubiński mit Substituirung des Landesadvokaten Hr. Dr. Reich als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Landes-Gerichte an zuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgericht.

Lemberg, am 2. September 1871.

(2366 3—3) **Edikt.**

Nr. 1718. Vom k. k. Bezirks-Gerichte in Grodek wird hiemit bekannt gemacht, das zur Befriedigung der von den Eheleuten Franz und Sofia Stermarowicz gegen die Erben des Nikolaus Dutkiewicz ersiegten Summe 51 fl. 54 kr. s. N. G. die exekutive Feilbiethung der auf den Namen des Nikolaus Dutkiewicz ut dom. tom. V pag. 441 und 442 und 3 hol. intabulirten fünften Theiles der Realität Nr. 111 in Grodek am 17. Oktober 1871, am 8. November 1871 und am 4. December 1871 jedesmal um 10 Uhr V. M. hiergerichts wird abgehalten werden. Als Ausrufspreis dieses zu veräußernden Realitätsantheiles wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth mit 50 fl. angenommen das Vadium 5 fl.

Die sonstigen Lizitationsbedingungen können die Lizitationslustigen in der hiergerichtlichen Registratur einsehen.

K. k. Bezikrsgericht.

Grodek, am 18. Juli 1871.

(2370 3—3) **Ogłoszenie licytacyi**

L. 113. C. k. sąd powiatowy w Zassowie w załatwieniu wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 31. grudnia 1870 l. 17961 rozpisuje celem zaspokojenia należytości Mojżesza Offen, jako prawonabywcy Dawida Nagoschinera w kwocie 212 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 5. listopada 1869, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 9 zł. 38 kr., 3 zł. 23 kr., 17 zł. 88 kr., 4 zł. 38 kr., 19 zł. 28 kr., 6 zł. 32 kr., dozwoloną przez tenże sąd publiczną sprzedaż realności pod Nr. 18 w Czerminie położonej, własnością małżonków Wojciecha i Małgorzaty Czajów będącej, korpusu tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, na dzień 30go października, 23go listopada i na dzień 18. grudnia 1871, każdą razą o godzinie 10tej rano w sądzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 3240 wadyum w gotówce przez licytantów złożyć się mające wynosi 324 zł., przyczem się nadmienia, iż realność rzeczona przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, przy trzecim terminie zaś i niżej oszacowania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Zassów, dnia 31. sierpnia 1871.

(2372 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8165. Dodatkowo do edyktu z dnia 16. sierpnia 1871 l. 6619 w Nrach. 204, 205 i 208 Gazety Lwowskiej umieszczonego zawiadamia c. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych pp. Karola i Hieronima książąt Radziwiłłów, a w razie ich śmierci, ich nieznanych spadkobierców, że przeciw nim pan Antoni Romański pod dniem 31. lipca 1871 l. 6619 pozew o przyznanie prawa własności do realności w Jeziernie położonej, „Wojtowstwo" zwanej, z przyn. w tutejszym c. k. sądzie obwodowym wytoczył.

Z C. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. września 1871.

(2373 3—3) **Edykt.**

L. 2172 C. k. sąd powiatowy w Chodorowie wiadomo czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu powiatowego w Bursztynie z 15. sierpnia 1870 l. 3096 celem zaspokojenia kosztów spornych w kwocie 176 zł. 93 kr. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 11 zł. 38 kr. w. a. i 14 zł. 24 kr. w. a. już przyznanych i kosztów w kwocie 21 zł. 24 kr. wal. a. przymusowa publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l. d. 36 a sub rep. 56 w Psarach położonej, należącej do Iwana Łysego, składającej się z domu mieszkalnego, zabudowań gospodarczych i 16 morgów 1491 kwadr. sążni pola w protokole oszacowania z 5. października 1869 bliżej opisanych, na rzecz państwa Knihinicze, w trzech terminach, t. j. dnia 2. listopada, dnia 30. listopada i dnia 21. grudnia 1871, każdego razu o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się. Cena szacunkowa wynosi 463 zł. w. a. Chęć kupienia mający winni przed rozpoczęciem licytacyi złożyć jako wadyum 10proc ceny szacunkowej do rąk komisyi.

Szczegółowe warunki licytacyjne i akt oszacowania tej realności w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chodorów, dnia 22. sierpnia 1871.

(2374 3—3) **Edykt.**

L. 2182-kr. Na gruntach obszaru dworskiego w Rumnie, w okręgu sądowym Komarna przydybane zostały przez skarbowego polowego Jaśka Kawałko dnia 25go września 1871 błąkające się w krępach troje koni, a to:

1 klacz gniada do 8 lat mająca mała,
1 klacz gniada do 10 lat mająca mała,
1 koń (wałach) kary do 12 lat mający mały.

Gdy się po dziś dzień po te konie żaden właściciel nie zgłosił, domniewać się trzeba, iż te konie skradzione i przez niewiadomych złodzieji opuszczone zostały.

Wzywa się zatem niewiadomego właściciela pomienionych koni, ażoby w ciągu roku od trzeciego umieszczenia edyktu tego w Gazecie Lwowskiej prawo swe do takowych należycie w sądzie tutejszym wykazał, w przeciwnym razie konie te w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną i cena kupna w sądzie zatrzymaną zostanie.

Z c. k. sądu śledczego.

Komarno, dnia 30. września 1871.

(2375 3—3) **Lizitations-Kundmachung.**

Nr. 5296 civ. Vom Brzeżaner k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Befriedigung des Hr. Salamon Rubin gegen Rifke Pomeranz ersiegten Summe pr. 800 fl. ö. W. sammt 15% Interessen vom 23. August 1867 bis zur wirklichen Zahlung gerechnet, der zuerkannten Exekutionskosten im Betrage von 15 fl. 3 kr. und 9 fl. 61 kr. und der gegenwärtigen Exekutionskosten im ermäßigten Betrage pr. 29 fl. 57 kr. ö. W. der III Exekutionsgrad, nähmlich die exekutive Feilbiethung des der Rifke Pomeranz gehörigen sub C. Nr. 244 in Brzeżan gelegenen Realitätsantheils in drei Terminen nämlich den 23. Oktober, 22. November und 22. December 1871 jedesmal um 10 Uhr V. M. unter nachstehenden Bedingungen bewilligt wurde:

1. Der Schätzungswert pr 2072 fl. 25 kr. ö. W. wird als Ausrufspreis angenommen. Der feilgebotene Realitätenanteil kann aber in den 2 ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswert und erst beim 3 Termine unter demselben veräußert werden.

2. Mit Ausnahme des Exekutonsführers hat jeder Kauflustige, vor Beginn der Lizitation 10/100 des Schätzungswertes d. i. 207 fl. 20 kr. ö. W. als Vadium zu erlegen, welches dem Bestbieter in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Lizitanten aber zurückgestellt werden wird.

Die übrigen Lizitationsbedingungen können in der hg. Registratur, die Steuern bei dem hiesigen k. k. Steueramte und der Tabularstand bei dem Grundbuche eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden alle Interessanten verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brzeżan, am 20. September 1871.

(2323 3—3) **Edykt.**

L. 53213. C. k. sąd krajowy z powodu prośby p. Stanisława Homolacza o wykreślenie połowy sumy 7850 zł. polsk. ze stanu biernego dóbr Lewniowa, dla pp. Jana i Józefa Kleczyńskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych p. adwokata krajowego Dra. Nurkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Majewskiego kuratorem postanawia i uchwałę sądową z dnia 21. września 1871 l. 53213, którą na proszone wykreślenie zezwolono, panu Drowi. Nurkowskiemu doręcza, z wezwaniem, by panowie Jan i Józef Kleczyńscy o tem niniejszem zawiadomnieni, praw swoich należycie przestrzegali.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 21. września 1871.

(2369 3—3) **Edykt.**

Nr. 17846. C. k. sąd delegowany miejski zawiadamia niniejszem p, Maksymiliana Oelsnera, że przeciw niemu Mojżesz Sperling pod dniem 11. września 1871 L. 17846 wniósł pozew o zapłacenie sumy 170 złr. w. a. z pn. w załatwieniu którego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 7. listopada 1871 o godzinie 10 zrana wyznaczonym został. Gdy miejsce pobytu pozwanego Maksymiliana Oelsnera nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd delegowany miejski w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo tegoż, tutejszego adwokata p. Dr. Wilkosza z substytucyą adwokata p. Dr. Kaufmana kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu sumarycznem przeprowadzonym będzia.

Kraków, dnia 18. września 1871.

(2385 2-3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 12958. Celem nadania sześciu stypendyów z zapisu ś. p. Menarda Konieckiego, t. j. trzech po 200 zł. trzech zaś po 150 zł. w. a. rocznie ogłasza się niniejszem konkurs:

Stypendya powyższe przeznaczone są wyłącznie tylko dla młodzieży pochodzenia polskiego, uczęszczającej na wykłady w uniwersytecie Jagielońskim; przedewszystkiem zaś i bezwzględnie dla krewnych i powinowatych ś. p fundatora, jeśli takowi są uczniami rzeczonego uniwersytetu.

Prawo nadawania stypendyów wykonuje Senat akademicki uniwersytetu Jagielońskiego, do którego też wniesione być mają podania kandydatów, a to najdalej **do końca października b r.**

Do podań dołączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie zaś świadectwo odbytego egzaminu, dojrzałości, a względnie poświadczenia, iż kandydat w ostatnim półroczu szkolnem składał egzamina prywatne (kollokwia) z głównych przedmiotów, na które w temże półroczu uczęszczał.

Ubiegający się o te stypendya z tytułu przynależności swej do rodziny fundatora winni również tę własność swoją wiarogodnie udowodnić.

Stypendya wypłacane będą za kwitami poświadczonemi przez dotyczącego dziekana; przed którym kwitujący wykazać się ma, iż w dotyczącem półroczu złoył egzamina prywatne przynajmniej z dwóch głównych przedmiotów na które uczęszczał.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 30. września 1871.

(2386 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 125. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że wpisał pana Dra. Piotra Forysta w listę adwokatów z siedzibą w Tarnowie.

Tarnów, dnia 4. października 1871.

(2388 2—3) **E d y k t.**

L. 16939. C. k. sąd powiatowy dla miasta Lwowa i przedmieść delegowany w sprawach obywatelskich wzywa niniejszem posiadacza kwitu kasowego c. k głównego urzędu cłowego z dnia 3. stycznia 1865 do liczby dziennika 2 opiewającego na obligacyę pożyczki loteryjnej z r. 1860 Ser. 5452 wygrana l. 16 na 100 zł. z 51 kuponami, aby takowy w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni do tutejszego sądu tem pewniej złożył, lub swoje prawo wykazał, ileże w razie przeciwnym takowy za pozbawiony wszelkiej mocy prawnej uznanym będzie.

Lwów, dnia 30. listopada 1870.

(2389 2—3) **E d y k t.**

L. 47334. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Marcin Kowalski wniósł dnia 21. sierpnia 1871 do l. 47334 przeciw Szymonowi i Ewie Fronczkiewiczom pozew względem przyznania powodowi prawa własności realności pod l. $197^{4}/_{4}$ we Lwowie i intabulacyi onegoż za właściciela takowej i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 30go października 1871 godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych Szymona i Ewy Fronczkiewiczów jest nieznane a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tyehże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Gregorowicza z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Malego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. września 1871.

2390 2—3) **Obwieszezenie**

Nr. 16821. Od 15. października b. r. zaczną obiegać między Podkamieniem i Rohatynem zamiast dotychczasowych posyłek pieszych, codzienne jazdy posłańcze w następującym porządku:

Z Podkamienia o 4 godz. po południu
w Rohatynie o 5 godz. 15 m. po południu
z Rohatyna o 8 godz. 30 m. rano
w Podkamieniu o 9 godz. 45 m. rano.

Rzeczonemi pocztami będzie można posyłać listy i przesyłki wartościowe, ostatnie bez ograniczenia wartości, jednakże tylko do wagi 25 ℔ pojedynczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 2. października 1871.

Kundmachung.

Z. 16821. Vom 15. Oktober l. J. werden zwischen Podkamień und Rohatyn stat der bisherigen Fußbotenposten, tägliche Bothenfahrten mit nachstehender Fahrordnung verkehren.

Von Podkamień 4 Uhr Nachmitt.
in Rohatyn 5 Uhr 15 M. Nachmitt.
von Rohatyn 8 Uhr 30 M. Früh
in Podkamień 9 Uhr 45 M. "

Mit diesen Bothenfahrten werden Brief und Fahrpostsendungen, letztere ohne Einschränkung des Werthes jedoch nur bis zum Einzelngewichte von 25 ℔ befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 2. Oktober 1871.

(2391 2—3) **E d y k t.**

L. 2652. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Izaaka Barga celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 200 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w Zaborzu w dniach 26go października, 23go listopada i 21go grudnia 1871, każdą razą o godz. 10. przed południem przymusowa sprzedaż realności w Zaborzu pod l. k. 62 subrep. 52 położonej, ciała tabularnego niemającej, składającej się z budynków i gruntu do dłużników Leona i Maryi Jurczyńskich należącej, przy którychto terminach realność ta, a to przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi sądownie sprawdzona wartość w kwocie 820 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Uhnów, dnia 30. sierpnia 1871.

(2392 2—3) **E d y k t.**

L. 2680. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Eliasza Szaekera celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 330 zł. w. a. wraz 6proc. odsetkami i kosztami sądowemi i egzekucyjnemi odbędzie się w tutejszem zabudowaniu w dniach 30. listopada, 28. grudnia 1871 i 31. stycznia 1872, każdą razą o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności w Józefówce pod l. k. 11 subrep 122 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, składającej się z budynków i gruntu do dłużnika Jerzego Dickmajera należącej, przy których to terminach realność ta, a to przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi się sądownie sprawdzoną wartość w kwocie 1650 zł. w. a.

Wadyum wynośi 165 zł. w. a. Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Uhnów, dnia 30. sierpnia 1871

(2348 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 16588. Z dniem 10. października b. r. zmienia się jazdy posłańcze między Muszyną i Krynicą, podczas zimowej pory sześc razy w tygodniu kursujące, na codzienne.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 26. września 1871.

K u n d m a c h u n g.

Nr. 16588. Vom 10. Oktober l. J. angefangen, werden die während der Winterperiode zwischen Muszyna und Krynica wöchentlich sechsmal verkehrenden Bothenfahrten auf tägliche vermehrt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. Postdirection.

Lemberg, am 26. September 1871.

(2353 3—3) **E d y k t.**

Nr. 24085. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Eleonorę Gębarzewską przeciw Leonowi i Wandzie Borowskim resztującej kwoty 2150 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 2 lutego 1866 bieżącymi kosztami sądowemi w ilości 5 złr. kosztami egzekucyjnemi 28 złr., 17 złr. 30 ct. już dawniej, jako też w kwocie 8 złr. 11 ct. w a niniejszem przyznanemi, rozpisuje się ponownie przymusowa publiczna sprzedaż sumy 6774 złr. $96\frac{1}{2}$ ct w. a. z pn. na dobrach Radruż, Smolin i Kolonii Smolin dla Leona i Wandy Borowskich intabulowanej, w jednym terminie a mianowicie na dniu 17. listopada 1871 o godzinie 10 przed południem, na którym suma ta także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum złożyć się mające wynosi 338 złr. $74\frac{1}{2}$ ct. w. a. — Reszta warunków licytacyjnych, jako też wyciąg tabularny sprzedać się mającej sumy przejrzane być mogą w tut sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony spór wiodące jako też następujących wierzycieli hipotecznych p. Ludwikę Steindl, p. Feiwla Poluraka, p Wandę hr. Poletyło i p. Olgę z hr. Poletyłów hr. Komorowską z miejsca pobytu niewiadomych, przez kuratora adw. p. Dr. Semilskiego nareszcie wszystkich tych, którzyby po wygotowaniu wyciągu tabularnego z dnia 24. kwietnia 1871 prawa hipoteki na sumę 6774 złr. $96\frac{1}{2}$ ct. w. a. nabyli, jako też wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała z jakiejbądź przyczyny doręczoną byc nie mogła, przez kuratora adw. p. Dr. Madejskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 6. września 1871.

(2393 1—3) **E d y k t.**

L. 2934. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie ustanowił pana Piotra Platnera pod dniem dzisiejszym kuratorem dla nieobecnego, tak z miejsca pobytu jakoteż z życia niewiadomego Hryńka Wiwata z powodu podanej pod dniem 1. października 1870 l, 3239 przez Iwana i Daniły Wiwata prośby, aby Hryńka Wiwata, który jako kapral z c. k. 9go pułku dragonów w bitwie pod Könighraetzem w lipcu 1866 bez śladu zaginął, za zmarłego uznać w celu przeprowadzenia postępowania spadkowego po upływie roku i sześciu tygodni od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie rządowej rachując w tutejszym sądzie zgłosił albo w inny sposób o swoim życiu doniósł, gdyż po upływie wyznaczonego czasu sąd tutejszy uzna go jako zmarłego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Czortków, dnia 26. września 1871.

(2394 1—3) **E d y k t.**

L. 2954. C. k. sąd powiatowy we Frysztaku wyznacza odnośnie do rezolucyi z 22. marca 1871 l. 653 do sprzedaży egzekucyjnej realności pod Nr. 23—32 w Kobylu termina na 9. listopada, 23 listopada i 7. grudnia 1871 o godzinie 10. rano w tutejszym sądzie powiatowym odbyć się mające z nadmienieniem, że sprzedaż nadmienionej realności na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej nastąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 3. października 1871.

(2395 1—3) **E d y k t.**

L. 2512. C. k. sąd powiatowy w Skałacie czyni wiadomo, iż na dniu 23. marca 1841 zmarła w Połupanówce Kseńka Chruszczowa bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, mająca prawo do realności włościańskiej pod Nr. k. 26 rep 30. w Połupanówce.

Do spadku tejże powołana jest Melania z Chruszczów Olchowa jako współspadkobierczyni, gdy zaś tejże obecny pobyt sądowi wiadomy nie jest, przeto wzywa się ją, aby w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc w podpisanym sądzie zgłosiła się i swe oświadczenie do spadku wniosła, albowiem w przeciwym razie postępowanie spadkowe ze spadkobiercami, którzy się oświadczyli i z kuratorem dla niej w osobie Pawła Hercuna ustanowionym przeprowadzonem zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skałat, dnia 30. marc 1871.

(2396) **Sprostowanie**

L. 3964. C. k. sąd powiatowy w Sokalu prostuje zaszłą w edykcie z dnia 20. lipca 1871 l. 2630 myłkę w ten sposób. iż wystawione na licytacyę gospodarstwo włościańskie Nr. k. 50 subrep. 55 w Perwiatyczach do Pańka Mussija należy, którego mylnie Panko Mafij nazwano.

C. k. sąd powiatowy.

Sokal, dnia 10. września 1871.

(2399 1–3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 38201. Opróżnione są posady:

a) poborcy przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Oświęcimie w IX. klasie dyet z roczną płacą 800 zł.

b) poborcy przy c. k. urzędzie cłowym ubocznym w Kozaczówce w X. klasie dyet z roczną płacą 700 zł. do a) i b) z wolnem pomieszkaniem lub w braku tegoż 10proc, rocznej płacy kwaterowego i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej.

Ubiegający się o te posady mają swe podania, zaopatrzone w wykazy dotychczasowej służby, jakoteż złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu 14tu dni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu

do a) w Krakowie,
do b) w Kołomyi.

Lwów, dnia 15. września 1871.

(2400 1—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 36994. Opróżniona jest posada oficyała przy c. k. urzędzie cłowym w obrębie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie w XI. klasie dyet z roczną płacą 800 zł. ewentualnie 700 zł. w. a. z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania, zaopatrzone w wykazy złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu czternastu dni wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 15. września 1871.

(2398 1—3) **E d y k t.**

L. 11311. Ustanawiając dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pp Jędrzeja, Maryanny, Agnieszki, Rozalii i Zofii Knappów, a w razie ich śmierci dla ich mas spadkowych i ich z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców kuratorem p. adwokata Dra Tutaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Bardacha uwiadamia się tychże, że p. Karolina Strzelecka wytoczyła przeciw nim pozew na dniu 28. lipca 1871 do l. 11311 o uznanie własności realności pod Nr. k. $138\frac{3}{4}$ w Stanisławowie położonej, oraz wzywa się pozwanych, aby albo ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili ze swej strony dowodów albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 2. września 1871.

(2403 1 - 3)) **Obwieszczenie.**

L. 2157 - Pr. Dnia 4go października 1871 rozpoczął na dworcu kolei żelaznej w Podwołoczyskach c. k. główny urząd cłowy II. klasy — ustanowiony tamże w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 25go czerwca 1871 l. 17687 — swą urzędową czynność.

Lwów, dnia 5. października 1871.

Z drukarni E. W'niarza.